

somhedens Beskaffenhed. Det er et Arbejde, som i ethvert Tilfælde maatte gøres, naar vi skulle have en Lov om Livsforsikringsvirksomheden, og jeg tillod mig den Gang at fremføre over for de Indvendinger, som anførtes mod det Lovforslag, at man ved at faa disse nøjagtige Opgivelser i det Aar, som Løven skulde gælde, ville i Virkeligheden have lettet Arbejdet meget betydeligt for det Livsforsikringsraad, som senere ved den store Lovgivning vilde komme til at behandle og undersøge netop disse Spørgsmaal. Jeg har den Tilfredsstillelse, at dette Arbejde nu er fuldendt, og det vil blive omdelt til begge Tingenes Medlemmer, hvis det ikke allerede er sket i Dag, og jeg haaber, at dette meget omfattende Arbejde maa vække dette Tings Tilfredshed. Jeg tvivler ikke om, at det vil være en meget nyttig Bog for alle dem, der beskæftige sig med denne Sag, og for det Organ, som eventuelt, hvis Forslaget senere vedtages, vil komme til at behandle Livsforsikringsvirksomheden her i Landet. Det fremgaar af dette Hæfte, at der for Tiden her i Landet er løbende Forsikringer for omtrent 300 Millioner Kr. Altsaa, danske Undersaatter have livsforsikret sig for omtrent 300 Millioner Kr., og derfor erlægge de en aarlig Præmie af 11 Mill. Kr. Jeg tvivler ikke om, at disse Tal ere tilstrækkelig store til at kunne overbevise enhver om, at denne Sag, som her vil komme til Forhandling paa ny, har en meget stor Betydning for vort Land og vor Nationalformue.

Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Forslag til Lov om Livsforsikringsvirksomheden, hvilket Forslag er ledsaget af Regeringens Anmærkninger og tillige af den skandinaviske Livsforsikringskommissions Motiver til dens Forslag.

Formanden Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derpaa til:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om, en forandret Affattelse af § 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891.

(Lovforslaget, som vedtaget af Eolkeetinget, findes i Tillæg C., Sp. 327—28.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Forslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det er kun kort Tid siden, jeg havde Anledning til at forhandle med det høje Ting om Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891, idet Regeringen foranlediget ved Henvendelser til den saavel som ved Udtalelser, der vare faldne i det andet Ting, fremsatte Forslag om, at for Fremtiden ikke blot blinde, døvstumme, Idioter og sindssyge skulde have den Begunstigelse, at de Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse og Forsørgelse af dem, ikke skulde blive betragtede som Fattighjælp, men at den samme Begunstigelse ogsaa fremtidig skulde blive Epileptikere samt vanføre og lemlæstede til Del, for saa vidt vedkommende ere anbragte paa Statens Anstalter eller dertil af Staten anerkendte Anstalter. Det høje Ting her gav sit Samtykke til denne Lov, og den kom til Behandling i Folketinget, hvor man meget paaskønnede saavel Regeringens Forslag som Landstingets Vedtagelse deraf, men samtidig ytrede et Ønske om, at tuberkuløse, skrofuløse og Lupuspatienter maatte blive inddragne under de Begunstigelser, der saaledes vare tiltænkte Epileptikere, vanføre og lemlæstede foruden dem, der allerede ere i Besiddelse af disse Begunstigelser. Jeg har faaet en Betænkning over dette Lovforslag gaende ud paa, at hele Folketingets Udvalg uden Hensyn til Partigruppering sluttede sig til dette Ønske, at tuberkuløse, skrofuløse og Lupuspatienter maatte blive indbefattede under Løven, og jeg har over for dette angivne Ønske fra Folketingets Side tilsagt Tinget, at jeg, naar denne Lov efter denne Forandring vendte tilbage til dette høje Ting, vilde anbefale Lovforslaget med denne Udvidelse og gøre mit til, at den kunde blive gennemført. Det er jo saaledes, at der er vaagnet en stor Interesse for disse kroniske syge, og at det derfor ikke kan undre, naar en saadan Sag som en Udvidelse af § 61 i Fattigloven er paa Dagsordenen, at dette Spørgsmaal netop kommer frem. Lige over for den Betænkelighed, jeg har næret, og som jeg har ytret, at det ikke just vilde blive nogen billig Foranstaltning for Kommunerne, naar denne Udvidelse gennemførtes, har man gjort gældende, at Kommunerne vare villige til at paatage sig disse forøgede Udgifter, og at man hidtil havde gjort det i det Omfang, det